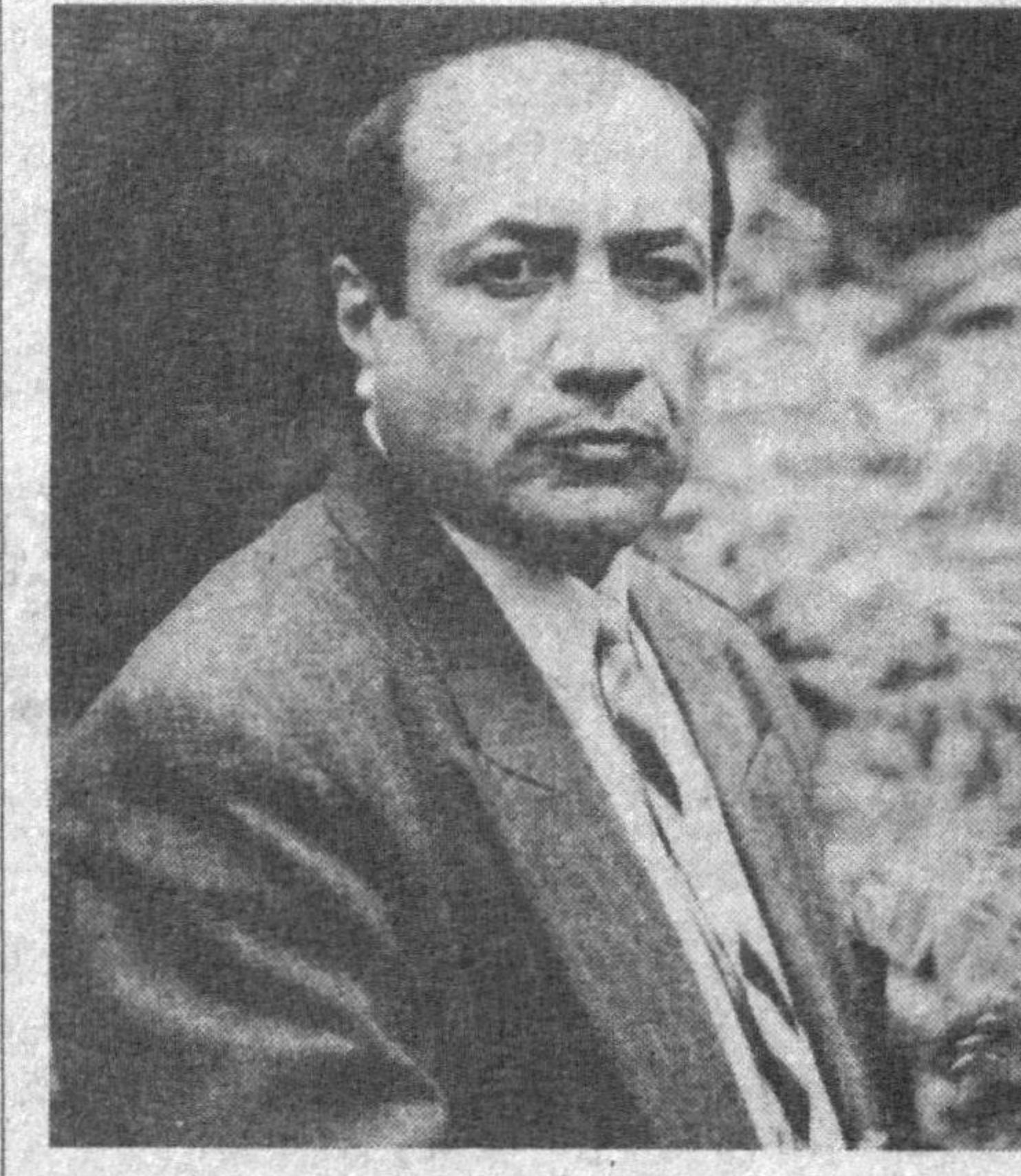

**Усмон ҚЎЧҚОР
ЮРАКДА
ЛОВУЛАБ
ПУРИБОИ БИР
Сўз**

Мени чизолмайсан, мусаввир...

Гарчи инсон кўёфасида
Бу дунёга термубил турдим.
Гоҳ яшадим нафрят фаслида,
Гоҳ ёнди, севиб улгардим.

Юракка ин кўди күччалар,
Фигон айлаб булупни ёқидим.
Дунё менга киди ишвалар,
Мен дунёга парвосиз бокдим.

Тахайюлда ёнди ловуллаб
Ширин тушлар, гўзал рўёлар.
Хайтимда тун-кун шовуллаб
Оқиб ётди узун дарёлар.

Вулқон бўлиб бағриминг қойим
Фаляқларга етди зорлари.
Тоғ сингари бошимга доим
Ёғиб ётди қисмат кўрлари.

Жигаримни дунё асабий
Юлиб кўрди — пинак бузмадим.
Судда унган нилӯфар каби
Самолардан кўзни узмадим.

Махзания қўймадим ҳавас,
Факат иш, деб ақулдан оздим.
Дунё мени ерга кўмди, бас,
Мен осмонда куртаклар ёздим.

Саҳроларда гоҳ бўлдим бўрон,
Уммонларда пуртана бўлдим.
Калдириғочек гоҳ содлим сурон,
Гоҳ жимгина ўртана билдим.

Үтиб борар елдай югуриб
Умримнинг хут, жавоз, асади...
Дунё — менда бир дунё кўриб —
Қаҳри келар, келар хасади.

Бир кун сабри тўлиб битади —
Мендан касдин олаҳак дунё.
Менга жуда ўшҳаб кетади —
Мендан кенж қолажак дунё...

Гарчи инсон кўёфасида
Умримнинг хут, жавоз, асади...
Менга жуда ўшҳаб кетади —
Сен шуларнинг ҳаммасин ғизинг...

Мени чизолмайсан, мусаввир...

Узбекистон адабиёти ва санъати

Умрим осмонда гўзид ой тўлса,
Ушал ой ўзингсан, ушал ой ўзинг.
Дунёда юрдан азиз жой бўлса,
Уша жой ўзингсан, уша жой ўзинг.

Куйдириб бормоқда бу кошу бу кўз,
Энди бу йўлдан-ку қайтиб бўлмайди.
Юракда ловуллаб туртиби бир сўз,
Азиим, бу сўзни айтиб бўлмайди...

Кай фаслда қолдинг, гулим,
Кўнглим кўиди, иниди.
Бу боғларга менинг дилим
Не-не мавсум кечикиди.

Бу қайгуда, бу доғларда
Сенинг айбинг ҳеч, гулим.
Сен очилдинг бу боғларда
Не-не мавсум кеч, гулим.

Менинг кўркин бул дараҳим
Япроқларин тўқарди.
Сен келдинг... у гуллаб жим,
У жимгина кўкарди.

Худойим, ҳоҳ унга бер бахт,
Ҳоҳ бағрига кам яши.
Кеч куз... Борғда танҳо дараҳим...
Куртак ёзган — ям-яши...

Умримнинг кузидаги келган қалдириғоч,
Қайда ин кўясан, қайта кўнасан?
Изғирин ҳар ёндан ваҳм солдириғоч,
Энди бу муҳитга кандок кўнасан?

Руҳимни эзади чишиб-чивириғинг,
Қанотларинг ҳурқак, кўзларинг ҳурқак.
Оқ-қаро баҳтиимда оқ-қаро сиринг,
Сирин мен билмаган сўзларинг ҳурқак.

Бу қораға оппок, тўшинги
Ойнага ургандек нечун урарсан.
Үнгимми, қалдириғоч, ё бу тушиими,
Тушимга валғажр айтиб киравсан.

Тумшугинг тиғлиқидир, думинг қайчилик,
Олоҳонинг мен томон отган ўқисан.

Менда бир юрар ўй келиб сангчалик,

Келиб бир санчисланг, титсанг, ғўқисан?

Сен келдинг, қўимлар, мухитлар дўнди,

Рұх гўзал — вужудим тубан, қалдириғоч.

Менга турт фаслин фарқи йўқ, энди,

Умримнинг кузидаги келган қалдириғоч.

**Дилором ИСМОИЛОВА
КИЗГАЛДОК
ПУКИЛИЧ
БОРДАР
КЎЗИМДАН
УМИДВОРЛИК**

Елларда гуноҳ йўқ.

Гуноҳсиз еллар

Қайтади бир куни остона ҳатлаб.

Отачин кўксимга бардошина босиб,

Кўйимбон-ку соғинг ҳатларин тахлаб.

Мана бу мактублар қўзларимини,

Буниси юрдан ҳар кун келган ҳат.

Шамолим, сен уни сочиб ташлагани,

Мактубга — «кутганинг келади», —

деб айт.

Элчим ўйларидан бўлдингми кувгин,

Нега дарҳат тилин кесиб ташлади.

Шерим — гул, юзида испарим қолди,

Кўнглингиз ўйлида изларим қолди.

Дилнинг ўқилиши шу бўлса керак.

Қарорим опичлаб яшайди Сизни,

Дайдорга тўлдириб кетинг бу кўзни,

Майли, севмасанги севманг бир қизни,

Дилнинг эгалиши шу бўлса керак.

Сочилган мисрада ҳисларим қолди,

Шерим — гул, юзида испарим қолди,

Кўнглингиз ўйлида изларим қолди.

Дилнинг ўқилиши шу бўлса керак.

Гулларинг бир тоза юзига қараб,

Шабнамлар яршаш кўзига қараб,

Тараттган бўйига, ўзига қараб,

Кўргим келиб кетди сени жуда ҳам.

Тикъилинг шаҳарда топмадим ошно,

Кенгликларга чиқиб кетдим, хувайдо,

Қароқларим садр тепар, вўвайло,

Кўргим келяпти сени жуда ҳам.

Осимонни синдириб ташлар қалдириғоч,

Дарахтлар кўлини босади титроқ,

Саводлай лопиллаб ёнади чироқ,

Кўргим келяпти сени жуда ҳам.

Нече минг кўз билан тўқнацди Кўзим,

Кўсигин топломай тўқилар бўзим,

Умримни кўзингга жойлаган ўзим,

Умримга термулиб турғим келяпти,

Мен сени жуда ҳам кўргим келяпти.

**ДИЛНИНГ
ТУКИЛИШИ**

Кизғалдоқ тўкилиб борар кўзимдан,

Осмонлар оқди оху бўзимдан,

1998 йил 7 август, № 32 (3468)

«Ўзбекистон адабиёти ва санъати»

